

# Abecadło

Abecadło to kapryśny i humorystyczny wiersz Juliana Tuwima, napisany w 1925 roku. Dzięki wykorzystaniu żywych obrazów i sprytnej gry słów, Tuwim tworzy zabawną historię o nauczycielu i jego uczniach, którzy uczą się alfabetu.

W całym wierszu, dowcip Tuwima błyszczy jak tworzy unikalny świat, w którym litery ożywają. Abecadło to wspaniały przykład mistrzostwa Tuwima w posługiwaniu się językiem i jego zdolności do tworzenia historii, które są zarówno zabawne, jak i edukacyjne.

*Abecadło z pieca spadło,  
O ziemię się hukło,  
Rozsypało się po kątach,  
Strasznie się potłukło:*

*I – zgubiło kropeczkę,  
H – złamało kładeczkę,  
B – zbiło sobie brzuszki,  
A – zwichnęło nóżki,  
O – jak balon pękło,  
aż się P przelękło.  
T – daszek zgubiło,  
L – do U wskoczyło,  
S – się wyprostowało,  
R – prawą nogę złamało,  
W – stanęło do góry dnem  
i udaje, że jest M.*